

YÖNETMELİK

Ticaret Bakanlığından:

**DÜZENLENMEMİŞ ALANDA KARŞILIKLI
TANIMA YÖNETMELİĞİ****BİRİNCİ BÖLÜM****Genel Hükümler****Amaç**

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı; Türkiye-Avrupa Birliği Ortaklık Konseyinin 1/95 sayılı Kararı neticesinde yürürlüğe giren Gümrük Birliği kapsamında Avrupa Birliği'nde ortak bir düzenlemeye tabi olmayan veya bazı özellikleri ortak düzenlemelerin kapsamı dışında kalan ürün gruplarının Türkiye ve Avrupa Birliği piyasasında serbest dolaşımını teminen karşılıklı tanıma prensibinin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, Türkiye-Avrupa Birliği Ortaklık Konseyinin 1/95 sayılı Kararı neticesinde yürürlüğe giren Gümrük Birliği kapsamında olup Avrupa Birliğinin ortak bir düzenlemesine tabi olmayan veya bazı özellikleri ortak düzenlemelerin kapsamı dışında kalan ve Avrupa Birliği üyesi bir ülkede yasal olarak piyasada bulundurulmuş ürünleri kapsar.

(2) Bu Yönetmelik, yetkili kuruluşlar tarafından bir ulusal teknik kurala dayanarak alınan ve Avrupa Birliği üyesi bir ülkede yasal olarak piyasada bulundurulmuş ürünlerin doğrudan ya da dolaylı olarak piyasaya erişiminin kısıtlanması ya da engellenmesine neden olan idari kararları kapsar. Bir ulusal kurala dayanan ve Avrupa Birliği üyesi bir ülkede yasal olarak piyasada bulundurulmuş ürünlerin doğrudan ya da dolaylı olarak kısıtlanması ya da yasaklanmasına neden olan tüm idari işlemler idari karar sayılır.

(3) Bu Yönetmelik;

a) Mahkeme kararlarını, hakem heyetleri ve tahkim kurullarınca alınmış kararları,
b) Yasadışı örgütler ya da suç örgütleriyle veya ırkçılık, ayrımcılık ya da yabancı düşmanlığı niteliğindeki suçlarla bağlantılı terim, sembol veya materyale ilişkin bir suçun soruşturması veya kovuşturması sırasında alınan yargı kararlarını,
kapsamaz.

(4) Bu Yönetmelik;

a) Kamu alım işlemleri için hazırlanan teknik şartnamelere,
b) Resmi dilin kullanılmasına ilişkin yükümlülöklere,
c) Silahlara ilişkin düzenlemelere,
uygulanmaz.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 5/3/2020 tarihli ve 7223 sayılı Ürün Güvenliği ve Teknik Düzenlemeler Kanununun 24 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (b) bendine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

a) Avrupa Birliği üyesi bir ülkede yasal olarak piyasada bulundurulmuş ürün: Avrupa Birliği üyesi bir ülkedeki ilgili mevzuata uygun olarak ya da o ülkede herhangi bir mevzuata tabi olmadan o ülkenin nihai kullanıcılarına sunulmuş olan ürün veya ürün grubunu,

b) Bakanlık: Ticaret Bakanlığı (Ürün Güvenliği ve Denetimi Genel Müdürlüğü)'ni,

c) Dağıtıcı: Ürünü, tedarik zincirinde yer alarak piyasada bulunduran, imalatçı veya ithalatçı dışındaki gerçek veya tüzel kişiyi,

ç) Geri çağırma: Nihai kullanıcının elinde bulunan ürünün iktisadi işletmeciye geri getirilmesini amaçlayan her türlü önlemi,

d) İktisadi işletmeci: İmalatçı, yetkili temsilci, ithalatçı veya dağıtıcıyı,

e) İmalatçı: Aşağıda belirtilen gerçek veya tüzel kişiyi;

1) Ürünü imal ederek veya ürünün tasarımını veya imalatını yaptırarak veya kendi isim veya ticari markası ile piyasada bulunduran gerçek veya tüzel kişiyi,

2) Türkiye ya da Avrupa Birliği'nde yasal olarak piyasada bulundurulmuş bir ürünün, o ülkede geçerli kurallara uygunluğunu etkileyebilecek şekilde değiştiren gerçek veya tüzel kişiyi,

3) Ürünün veya ürüne eşlik eden belgelerin üzerine ismini, ticari markasını veya diğer ayırt edici unsurları ilâştirerek kendini imalatçı olarak tanıtan kişiyi,

f) İthalatçı: Ürünü ithal ederek piyasada ilk kez bulunduran Türkiye’de yerleşik gerçek veya tüzel kişiyi,

g) Meşru kamu yararı gerekçesi: Genel ahlak, kamu düzeni veya kamu güvenliği; insanların, hayvanların veya bitkilerin sağlığının ve yaşamının korunması; sanat değeri veya tarihi ya da arkeolojik değer taşıyan ulusal varlıkların veya sınai ya da ticari mülkiyetin korunması veya diğer bir üstün kamu yararı,

ğ) Nihai kullanıcı: Bir ürünü ticaret, iş, zanaat ve mesleki faaliyetler dışında tüketici olarak ya da sanayi veya mesleki faaliyeti için elinde bulunduran, Türkiye’de yerleşik veya ikamet eden gerçek ya da tüzel kişiyi,

h) Ön izin süreci: Yetkili kuruluşun, iktisadi işletmecinin başvurusuna dayanarak ürünün piyasada bulundurulmasından önce resmi izin vermesine ilişkin idari süreci,

ı) Piyasada bulundurma: Ürünün, ticari faaliyet yoluyla, bedelli veya bedelsiz olarak dağıtım, tüketim veya kullanım için piyasaya sağlanmasını,

i) Piyasadan çekme: Tedarik zincirindeki ürünün piyasada bulundurulmasını önlemeyi amaçlayan her türlü tedbiri,

j) Piyasaya erişimin kısıtlanması: Ürünün 5 inci maddenin ikinci fıkrasının (a) bendinde belirtilen özelliklerinden bir ya da daha fazlasının değişimini ya da ilave testlerin yapılmasını gerektirecek şekilde, ürünün piyasada bulunması için öncesinde sağlanması gereken veya piyasada bulunmaya devam etmesi için sağlanması gereken koşullar konulmasını,

k) Piyasaya erişimin engellenmesi: Ürünlerin piyasada bulundurulması ya da bulundurulmaya devam edilmesinin yasaklanması veya bu ürünlerin piyasadaki çekilmesini veya geri çağırılmasını,

l) Teknik kural: Türkiye-Avrupa Birliği Gümrük Birliği kapsamında Avrupa Birliğinde ortak bir düzenlemeye tabi olmayan veya bazı özellikleri ortak düzenlemelerin kapsamı dışında kalan ürünlere ilişkin olarak, bir ürünün ya da ürün grubunun piyasada bulundurulmasını yasaklayan veya piyasada bulundurulabilmesi için fiili ya da hukuken uyulması zorunlu olan teknik veya idari kuralı,

m) Uygunluk değerlendirme kuruluşu: Kalibrasyon, test, belgelendirme ve muayene dâhil olmak üzere, uygunluk değerlendirme faaliyeti gerçekleştiren kuruluşu,

n) Yetkili kuruluş: Ürünlere ilişkin ulusal teknik kuralları hazırlayan, yürüten veya ürünleri denetleyen kamu kuruluşunu,

o) Yetkili temsilci: Ürünün piyasada bulundurulmasını imalatçı adına yerine getirmek üzere imalatçı tarafından yazılı şekilde görevlendirilen Türkiye’de yerleşik gerçek veya tüzel kişiyi, ifade eder.

Ürünlerin serbest dolaşımı ve teknik kurallar

MADDE 5 – (1) Türkiye-Avrupa Birliği Ortaklık Konseyinin 1/95 sayılı Kararı kapsamında olmak kaydıyla, Türkiye’de veya Avrupa Birliği üyesi bir ülkede yasal olarak piyasada bulundurulan ürünlerin serbest dolaşımı esastır. Avrupa Birliği üyesi bir ülkede yasal olarak piyasada bulundurulan ürünlerin, piyasada bulundurulmasına ilişkin önlemler yetkili kuruluşlar tarafından ancak meşru bir kamu yararı gerekçesiyle ulusal teknik kuralla dayandırılarak alınır.

(2) Teknik kurallar aşağıdakilerden en az birini belirler:

a) Bir ürünün ya da ürün grubunun satışa sunulacağı ticari ismi, teknik terimleri, sembolleri, test edilmesi ve test yöntemleri, paketlenmesi, işaretlenmesi veya etiketlenmesi ile uygunluk değerlendirme işlemlerine ilişkin koşullar dahil olmak üzere ürünün veya ürün grubunun kalite, performans, güvenlik veya boyutları gibi taşıması gereken özellikleri.

b) Tüketicinin veya çevrenin korunması amacıyla ürün veya ürün grubunun tabi tutulduğu ve piyasada bulundurulan ürün veya ürün grubunun bileşimi, doğası veya piyasada bulundurulmasını önemli ölçüde etkileyebilecek kullanım, geri dönüşüm, tekrar kullanım veya atık olarak yönetilmesi gibi ürünün yaşam döngüsünü etkileyen diğer tüm koşulları.

(3) İkinci fıkranın (b) bendi, insanlar ve hayvanlar tarafından tüketilmesi amaçlanan ürünlerin üretim yöntemleri ve süreçleri ile bahse konu ürünlerin özelliklerini etkilemesi durumunda diğer ürünlerin üretim yöntemleri ve süreçlerini de kapsar.

(4) Ön izin işlemleri bu Yönetmelik kapsamında bir ulusal teknik kural değildir. Ancak ulusal bir teknik kuralla dayanan ön iznin reddedilmesine ilişkin karar, 2 nci maddenin ikinci fıkrasında sayılan diğer nitelikleri taşıması halinde bu Yönetmeliğin kapsamındaki bir idari karar olarak değerlendirilir.

İKİNCİ BÖLÜM

Münferit Vakalarda Karşılıklı Tanıma İlkesinin Uygulanmasına İlişkin Usuller

Karşılıklı tanıma beyanı

MADDE 6 – (1) Avrupa Birliği üyesi bir ülkenin piyasasında bulundurulan veya bulundurulması hedeflenen bir ürünün veya ürün grubunun Türkiye’de yerleşik imalatçısı, bu ürünün veya ürün grubunun

Türkiye veya bir başka Avrupa Birliği üyesi ülkenin piyasasında yasal olarak bulundurulduğunu gösteren gönüllü bir karşılıklı tanıma beyanı düzenleyebilir.

(2) İmalatçı kendisi adına karşılıklı tanıma beyanı düzenlemesi için yetkili temsilcisini görevlendirebilir.

(3) Karşılıklı tanıma beyanı Ek-1'in birinci ve ikinci bölümlerinde belirtilen şekilde düzenlenir ve bu bölümlerde belirtilen tüm bilgileri içerir.

(4) İmalatçı ve bu hususta bir görevlendirmesi olması halinde yetkili temsilcisi, karşılıklı tanıma beyanında sadece Ek-1'in birinci bölümünde belirtilen bilgileri doldurabilir. Bu durumda Ek-1'in ikinci bölümünde belirtilen bilgiler ithalatçı ya da dağıtıcı tarafından doldurulur.

(5) 7 nci maddenin dördüncü fıkrasının (a) bendinde belirtilen delilleri sunabilmesi kaydıyla, karşılıklı tanıma beyanının tamamı ithalatçı veya dağıtıcı tarafından da doldurulabilir.

(6) Karşılıklı tanıma beyanı AB resmi dillerinden birinde hazırlanır. Ürünün piyasada bulundurulacağı Avrupa Birliği üyesi ülkenin yetkili kuruluşunun talep etmesi halinde, iktisadi işletmeci beyanın tercümesini yetkili kuruluşun kabul edeceği bir dilde sunar.

(7) Karşılıklı tanıma beyanının tamamında ya da bir kısmında imzası olan iktisadi işletmeciler tercüme ettikleri bilgilerin doğruluğu da dahil olmak üzere, sundukları bilginin içeriğinden ve doğruluğundan yasal olarak sorumludur.

(8) İktisadi işletmeci, karşılıklı tanıma beyanında sunduğu bilgilerin güncel olmasını sağlar; bilgilerde değişiklik olması halinde, bu değişiklikleri beyana yansıtarak beyanı yeniden düzenler.

(9) Karşılıklı tanıma beyanı, AB üyesi ülkenin yetkili kuruluşunca yapılabilecek bir değerlendirmede kullanılmak amacıyla, o ülkenin gereklerine göre yetkili kuruluşa kağıt ortamında veya elektronik ortamda sağlanabilir ya da internet üzerinden yayımlanabilir.

(10) İktisadi işletmecilerin karşılıklı tanıma beyanını internet üzerinden yayımladıkları durumlarda;

a) Karşılıklı tanıma beyanına konu olan ürün grubu veya serisi kolaylıkla tanımlanabilir olmalıdır.

b) Kullanılan teknik araçlar karşılıklı tanıma beyanını kolay bir şekilde bulmayı sağlamalı, beyanın mevcut olmasını ve beyana erişim sağlanabilmesini teminen takip edilebilir olmalıdır.

(11) Karşılıklı tanıma beyanının sunulduğu ürünün aynı zamanda AB uygunluk beyanına tabi bir ürün olması durumunda, karşılıklı tanıma beyanı AB uygunluk beyanına eklenebilir.

(12) Türkiye piyasasında bulundurulmuş veya bulundurulması hedeflenen bir ürünün veya ürün grubunun AB üyesi ülkede yerleşik imalatçısı, bu ürünün veya ürün grubunun bir Avrupa Birliği üyesi ülkenin piyasasında yasal olarak piyasada bulundurulduğunu gösteren gönüllü bir karşılıklı tanıma beyanı düzenleyebilir. Bu durumda, yetkili kuruluşun talep etmesi halinde karşılıklı tanıma beyanının Türkçe tercümesi sunulur. Bu maddenin ikinci, üçüncü, dördüncü, beşinci, yedinci, sekizinci, dokuzuncu, onuncu ve on birinci fıkralarında yer alan hususlar AB üyesi ülkelerde yerleşik iktisadi işletmeciler için de geçerlidir.

Ürünlerle ilişkin değerlendirme

MADDE 7 – (1) Bir yetkili kuruluş bu Yönetmelik kapsamında bir ürün ya da ürün grubunun AB üyesi bir ülkede yasal olarak piyasada bulundurulup bulundurulmadığını ve eğer yasal olarak piyasada bulundurulmuş ise Türkiye'de uygulanan bir ulusal teknik kuralla korunan meşru kamu yararını yeterli ölçüde koruyup korumadığını, ilgili ürünün özelliklerini de dikkate alarak değerlendirmek istediğinde, ilgili iktisadi işletmeci ile ivedilikle irtibata geçer.

(2) İlgili yetkili kuruluş, değerlendirmeye tabi tutulan ürünler ve bu ürünlere uygulanabilecek ulusal teknik kurallar veya ön izin süreci hakkında iktisadi işletmeciye bilgi verir. Yetkili kuruluş ayrıca iktisadi işletmecinin 6 ncı madde kapsamında sunabileceği karşılıklı tanıma beyanı hakkında iktisadi işletmeciyi bilgilendirir.

(3) Yetkili kuruluşça birinci fıkra kapsamında değerlendirme yapılırken, iktisadi işletmecinin ürünü piyasada bulundurmasına izin verilir ve iktisadi işletmeciye ürünün piyasaya erişimini kısıtlayan ya da engelleyen bir idari karar iletilmedikçe iktisadi işletmeci ürünlerini piyasada bulundurmaya devam eder. Bu hüküm değerlendirmenin, bir ön izin süreci kapsamında gerçekleştirildiği veya 8 inci madde kapsamında yetkili kuruluş tarafından, değerlendirmeye tabi ürünün piyasada bulunmasının geçici olarak askıya alındığı durumlarda uygulanmaz.

(4) 6 ncı madde kapsamında karşılıklı tanıma beyanının sunulduğu durumlarda, birinci fıkrada belirtilen değerlendirmede aşağıdaki hususlar dikkate alınır:

a) Karşılıklı tanıma beyanı ile yetkili kuruluşun talep etmesi halinde beyanda yer alan bilgilerin doğruluğunu teyit eden belgeler, yetkili kuruluş tarafından ürünün AB üyesi bir ülkede yasal olarak piyasada bulundurulduğunu göstermek için yeterli kabul edilir.

b) Yetkili kuruluş, iktisadi işletmecilerden ürünün AB üyesi bir üye ülkede yasal olarak piyasada bulundurulduğunu gösteren ilave bir bilgi ya da belge talep etmez.

(5) Yetkili kuruluşa 6 ncı madde kapsamında bir karşılıklı tanıma beyanı sunulmazsa birinci fıkra kapsamında yapılan değerlendirmede yetkili kuruluş, iktisadi işletmecilerden aşağıdaki hususlarda gerekli gördükleri bilgi ve belgeleri talep edebilir:

a) İlgili ürünün veya ürün grubunun özelliklerine ilişkin bilgi ve belgeler.

b) Ürünün Avrupa Birliği üyesi bir ülkede yasal olarak piyasada bulundurulduğuna dair bilgi ve belgeler.

(6) Yetkili kuruluşun talebini müteakip, ilgili iktisadi işletmeciye, dördüncü fıkranın (a) bendinde veya beşinci fıkra da belirtilen bilgi ve belgeleri sunması veya itiraz ya da görüşlerini iletmesi için en az on beş işgünü süre verilir.

(7) Yetkili kuruluş, iktisadi işletmecinin sunduğu bilgileri teyit etmek amacıyla iktisadi işletmecinin, ürünün yasal olarak piyasada bulundurulduğunu beyan ettiği Avrupa Birliği üyesi ülkenin yetkili kuruluşu veya Ürün İrtibat Noktası ile temasa geçebilir.

(8) Birinci fıkra kapsamında bir değerlendirme gerçekleştirirken, yetkili kuruluşlar uygunluk değerlendirme kuruluşları tarafından hazırlanan ve değerlendirme kapsamında iktisadi işletmeciler tarafından sunulan test raporları ve belgelerin içeriklerini dikkate alır. Yetkili kuruluşlar, 16/12/2011 tarihli ve 2011/2621 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Uygunluk Değerlendirme Kuruluşları ve Onaylanmış Kuruluşlar Yönetmeliğinin 4 üncü maddesinin yedinci fıkrası çerçevesinde ve uygun bir faaliyet alanı için akredite olmuş, Türkiye’de veya karşılıklılık ilkesi saklı kalmak kaydıyla, Avrupa Birliği üyesi bir ülkede yerleşik bir uygunluk değerlendirme kuruluşunca verilmiş belgeleri ve test raporlarını, kuruluşun yeterliğine ilişkin gerekçelerle reddedemez.

(9) Birinci fıkra kapsamında yapılan değerlendirme neticesinde, yetkili kuruluş değerlendirdiği ürüne ilişkin bir idari karar aldığı anda, bu kararı birinci fıkra da belirtilen iktisadi işletmeciye ivedilikle bildirir. Yetkili kuruluş aldığı idari kararı Bakanlık aracılığıyla Avrupa Komisyonuna ve Avrupa Birliği üyesi ülkelere yirmi iş günü içerisinde bildirir.

(10) Dokuzuncu fıkra da belirtilen idari kararda, kararın gerekçeleri yeterince detaylı olarak ve bu Yönetmeliğin hükümleri ile karşılıklı tanıma prensibine uygunluğunun değerlendirilmesine imkan verecek şekilde ortaya konur.

(11) Dokuzuncu fıkra kapsamında alınan idari kararlar aşağıdaki hususları içerir:

a) İdari kararın dayandığı ulusal teknik kural.

b) İdari kararın dayandığı ulusal teknik kuralın uygulanmasını gerektiren meşru kamu yararı gerekçeleri.

c) Yetkili kuruluşun ulusal teknik kuralın yürürlüğe girdiği tarihten itibaren gerçekleşen değişiklikler dâhil olmak üzere, göz önünde bulundurduğu teknik veya bilimsel deliller.

ç) Varsa, birinci fıkra kapsamında yapılan değerlendirmeye ilişkin iktisadi işletmeci tarafından öne sürülen iddiaların özeti.

d) İdari kararın istenilen amaca ulaşmak için uygun olduğunu ve idari kararın o amaca ulaşmak için yeterli olanın ötesine geçmediğini gösteren deliller.

(12) Dokuzuncu fıkra da belirtilen idari kararda mevzuat çerçevesinde mümkün olan çözüm ve itiraz yolları ile süreleri belirtilir. Kararlara karşı Türk mahkemelerinde dava açma hakkı saklıdır.

(13) Dokuzuncu fıkra da belirtilen idari karar, anılan fıkra kapsamında iktisadi işletmeciye bildirilmeden uygulanamaz.

Ürünün piyasada bulundurulmasının geçici olarak askıya alınması

MADDE 8 – (1) Yetkili kuruluş 7 nci madde kapsamında yaptığı değerlendirme devam ederken, ürünün piyasada bulundurulmasını ancak aşağıdaki hallerde askıya alabilir:

a) Ürün normal ve öngörülebilir makul kullanım koşullarında insan sağlığı veya güvenliği ya da çevre açısından etkileri kısa vadede ortaya çıkmayanlar da dahil olmak üzere, yetkili kuruluşun acil müdahalesini gerektiren ciddi risk taşıyorsa.

b) Ürünün veya ürün grubunun piyasada bulundurulması genel ahlak ve kamu güvenliği gerekçesiyle genel olarak yasaklanmışsa.

(2) Yetkili kuruluş askıya alma kararını iktisadi işletmeye doğrudan, Avrupa Komisyonuna ise Bakanlık aracılığıyla derhal bildirir. Birinci fıkranın (a) bendinde belirtilen hallerde, bildirimle ayrıca vakanın anılan bendin kapsamına girme nedenini gösteren detaylı teknik veya bilimsel gerekçe de eklenir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Özel hükümler

MADDE 9 – (1) 7 nci madde kapsamında ürüne ilişkin bir değerlendirme yapılması ya da 8 inci madde kapsamında ürünün piyasada bulundurulmasının geçici olarak askıya alınması Genel Ürün Güvenliği Yönetmeliği kapsamında alınan önlemlerin uygulanmasına engel teşkil etmez.

(2) Bu Yönetmelik, 3/4/2002 tarihli ve 24715 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Teknik Mevzuatın ve Standartların Türkiye ile Avrupa Birliği Arasında Bildirimine Dair Yönetmelik kapsamında taslak mevzuatın yayımlanmadan önce Avrupa Komisyonuna bildirilmesi yükümlülüğünü ortadan kaldırmaz.

Ulusal Ürün İrtibat Noktası

MADDE 10 – (1) Bu Yönetmelik hükümleri çerçevesinde Ulusal Ürün İrtibat Noktası Bakanlıktır.

(2) Bakanlık, internet sayfası aracılığıyla aşağıdaki bilgileri sunar:

a) Karşılıklı tanıma prensibi ve 7 nci maddede belirtilen değerlendirme yöntemi dahil olmak üzere bu Yönetmeliğin uygulanmasına ilişkin bilgileri.

b) Ulusal teknik kuralların uygulanmasının denetiminden sorumlu birimlerin açık isimleri dahil olmak üzere yetkili kuruluşların iletişim bilgileri.

c) Yetkili kuruluş ile iktisadi işletmeciler arasında bir anlaşmazlık ortaya çıkması halinde kullanılabilecek çözüm ve itiraz yolları.

(3) İkinci fıkrada yer alan bilgilerin yanı sıra, Bakanlık bir iktisadi işletmecinin veya Avrupa Birliği üyesi bir ülkenin yetkili kuruluşunun talebi üzerine belirli bir ürün veya ürün grubuna uygulanan ulusal teknik kuralların ve yürütülen idari süreçlerin elektronik örnekleri, bu kurallara internet üzerinden erişim sağlama yolları ya da o ürün veya ürün grubunun ön izin sürecine tabi olup olmadığı gibi bilgileri sağlar.

(4) Bakanlık, üçüncü fıkrada belirtilen talebin kendisine ulaştığı tarihten itibaren on beş işgünü içinde başvuru sahibine cevap verir.

(5) Yetkili kuruluşlar Bakanlığın talebi üzerine üçüncü fıkrada belirtilen bilgileri on işgünü içinde Bakanlığa iletirler.

(6) Bakanlık üçüncü fıkrada belirtilen bilgileri ücretsiz sağlar.

Avrupa Komisyonu ve Avrupa Birliği üyesi ülkeler ile işbirliği

MADDE 11 – (1) Bakanlık karşılıklı tanıma prensibinin uygulanması hususunda Avrupa Komisyonu ve Avrupa Birliği üyesi ülkelerin ulusal ürün irtibat noktaları ile karşılıklılık esasını gözetilmek kaydıyla işbirliği yapar.

(2) Bakanlık Avrupa Komisyonu tarafından aşağıdaki hususlarda düzenlenen faaliyetlere katılım sağlar:

a) Karşılıklı tanıma prensibinin uygulanması hususunda bilgi alışverişi ve iyi uygulamaların paylaşımı.

b) Ürün irtibat noktalarının işleyişinin desteklenmesi ve sınır ötesi işbirliğinin artırılması.

c) Avrupa Birliği üyesi ülkeler ile personel değişimlerinin ve yetkili kuruluşlar ve işletmeler için ortak eğitim ve farkındalık yaratma programları.

(3) Bir iktisadi işletmecinin ürününü Türkiye’de yasal olarak piyasada bulundurduğunu belirtmesi ve Avrupa Birliği üyesi bir ülkenin yetkili kuruluşunun bilgi talep etmesi durumunda; Bakanlık, iktisadi işletmeciler tarafından sunulan verilerin ve bilgilerin doğrulanması ile ilişkili olabilecek bilgileri talep eden yetkili kuruluşa on beş işgünü içinde sağlar.

Karşılıklı tanıma hükmü

MADDE 12 – (1) Yetkili kuruluşlar hazırladıkları ulusal teknik düzenlemelere, uygulanabilir ve gerekli olan her durumda “Avrupa Birliği üyesi bir ülkede yasal olarak piyasada bulundurulacak ürünlerin bu (düzenleyici işlemin ismi yazılacak) hükümleri çerçevesinde belirtilen kurallara uygun olduğu varsayılır. Bu kuralların uygulanması Düzenlenmemiş Alanda Karşılıklı Tanıma Yönetmeliği hükümlerine tabidir.” şeklinde bir karşılıklı tanıma hükmünü koyar.

Avrupa Birliği mevzuatına uyum

MADDE 13 – (1) Bu Yönetmelik (AT) 764/2008 sayılı Tüzüğü yürürlükten kaldıran, Başka Bir Üye Devlet’te Yasal Olarak Piyasaya Arz Edilen Ürünlerin Karşılıklı Tanınması Hakkında 19 Mart 2019 tarihli ve (AB) 2019/515 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konseyi Tüzüğü dikkate alınarak Avrupa Birliği mevzuatına uyum çerçevesinde hazırlanmıştır.

Yürürlük

MADDE 14 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 15 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Ticaret Bakanı yürütür.

[Eki için tıklayınız](#)